

"Üç yüz elli milyon Müslümanların nefretlerini kardeşliğe çevirmekle, bu memleketin en büyük nokta-i istinadını temin etmektir." Risalelerin uhuvveti tesis ettiği anlaşılıyor, peki insanlar neden birbirinden nefret ediyor?

Evet, anlayıp ifade ettiğiniz gibi Risale-i Nur Müslümanların nefretlerini kardeşliğe çevirmekle, bu memleketin en büyük nokta-i istinadını temine vesile oluyor. Bu zamana kadar biriken nefretlerin ise birçok sebebi vardır. Bunların en başında başta İngiliz olmak üzere Avrupa siyaseti gelir. Hakimiyet kurduğu İslam ülkelerinde bu memleketi mürdet olarak gösterirken, o İslam ülkelerini dinin sahibiyimş gibi gösterdiklerini Üstad bir gayr-i münteşir mektupta ifade ediyor. Hatta Rusya dahi hacca bizden çok hacı göndermeye çalışarak Müslümanların beğenisini almaya çalışırken, bu ülkenin siyasetçilerine haccı yasaklattırıp zenzemi dötürerek bu memlekete nefret hissi uyandırmışlar.

Üstad'ın mahkeme müdafaalarından olan şu ifadelere bakalım:

"Efendiler! Reis bey, dikkat ediniz! Risale-i Nur'u ve şakirdlerini mahkûm etmek, doğrudan doğruya küfr-ü mutlak hesabına, hakikat-ı Kur'aniye ve hakaik-i imaniyeyi mahkûm etmek hükmüne geçmekle bin üç yüz seneden beri her senede üç yüz milyon onda yürümüş ve üç yüz milyar Müslümanların hakikata ve saadet-i dâreyne giden cadde-i kübralarını kapatmaya çalışmaktır ve onların nefretlerini ve itirazlarını kendinize celbetmektir."(1)

Bu ifadeleri gösteriyor ki, bu memlekette hakikat-ı Kur'aniye ve hakaik-i imaniyeyi mahkûm ederek, dinin ortadan kaldırılmaya çalışılması Alem-i İslam'ın nefretini celbetmiştir.

Müslümanların son zamanlarda bazı yerlerde olan bu nefretleri, Avrupa kâfirlerinin ve Asya münafıklarının Müslümanlar arasında fitne, fesad ve ihtilaf çıkarmaktan, Osmanlıyı işgalci ve barbar olarak göstermekten kaynaklanıyor. Aşağıdaki ifadeler bu hakikata ışık tutuyor:

"S- Neden (İGZ) siyaseti galib çıkar?

"C- Siyasetinin hâssa-i mümeyyizesi; fitnekârlık, ihtilaftan istifade,

menfaat yolunda her alçaklığı irtikâb etmek, yalancılık, tahribkârlık, hariçte menfiliktir."(2)

"Ben kendim mükerreren müşahede etmişim ki: Yüzde on ehl-i fesad yüzde doksan ehl-i salahı mağlub ediyordu. Hayretle merak ettim, tedkik ederek kat'iyen anladım ki: O galebe kuvvetten, kudretten gelmiyor, belki fesaddan ve alçaklıktan ve tahribden ve ehl-i hakkın ihtilafından istifade etmesinden ve içlerine ihtilaf atmaktan ve zaîf damarları tutmaktan ve aşulamaktan ve hissiyat-ı nefsanıyeyi ve ağraz-ı şahsiyeyi tahrik etmekten ve insanın mahiyetinde muzır madenler hükmünde bulunan fena istidadları işlettirmekten ve şan ü şeref namıyla riyakârane nefsin firavuniyetini okşamaktan ve vicdansızca tahribatlarından herkes korkmasından geliyor."(3)

Müslümanlar arasındaki soğukluk ve nefretin birçok nedeni vardır. Bu nedenleri kısa başlıklar hâlinde şu şekilde sıralayabiliriz:

Birincisi, dinsiz ve materyalist ideolojik akımların İslam toplumlarını direkt ya da dolaylı bir şekilde etkisi altına almasıdır. Bunun en somut örneği deccal ve Süfyan'ın tahripkar ideolojik akımlarıdır. Komünizm, Faşizm bunlardan birkaç tanesidir.

İkincisi, ırkçılık fikridir. Türk, Arap ve Kürt milliyetçilikleri Müslüman kimliğinin önüne geçtiği için, Müslümanlar arasında bir soğukluğa, hatta nefrete sebep olmuştur. Bir Türk bir Arabı bir Arap bir Türkü ırkçı hissiyat yüzünden sevemiyor, kaynaşamıyor.

Üçüncüsü, dinin yaşanmasındaki lakaytlıktır. Takva ve salih amel noktasında örnek olması gereken ekabir takımı sefahate girince avam insanlara kötü örnek oluyorlar. Avam insanlar ilim ve irfandan ziyade taklit ve hüsnüzanla hareket eder. Ekabir sefih olunca, avam da sefih oluyor.

Risale-i Nur vermiş olduğu tahkiki iman dersleri ile bu vahim hastalıkları tedavi etmeye çalışıyor ve dolaylı olarak İslam birliği ve kardeşliğine de hizmet etmiş oluyor.

Dipnotlar:

(1) bk. [Şualar, On İkinci Şua.](#)

-
- (2) bk. [Tulûat.](#)
(3) bk. [Lem'alar, On Üçüncü Lem'a.](#)